

İlk Söz

Raskolnikov, yoluna devam ederek: "Acaba ben bunu nerede okumuştum?" diye düşündü. "Nerede okumuştum? Bir idam mahkumu ölümlünden bir saat önce, galiba şöyle düşünmüştüm: Eğer yüksek bir yerde, bir kayanın üzerinde, ancak bir ayağını koyacak kadar daracık bir yerde oturması gerekse, çevresinde uçurumlar, okyanuslar olsa, sonsuz karanlıklar, sonsuz bir yalnızlık, bitmez tükenmez fırtınalar hüküm sürse, o bir arşunluk daracık yerde ömrü boyunca, binlerce yıl, kıyamete kadar ayakta dursa, yine de öyle bir yaşayız, o anda ölmekten daha iyidir. Yeter ki yaşasın! Yalnız yaşasın ve yaşasın! Nasıl olursa olsun yalnız yaşasın! Ne yaman bir gerçek!... Aman Tanrım ne yaman bir gerçek!.. İnsan ne alçak bir yaratılmış!..."

Raskolnikov bir dakika sonra: "İnsana bu yüzden alçak diyen de alçaktır." sözlerini ekledi.

Suç ve Ceza'dan
Dostoyevski